

ZNAM KAKAV JESAM I KAKAV NISAM

Pismo Hrvatskoj Radio Televiziji, gđi. Hloverki Novak -Srzić, glavnoj urednici

Josip Kokić, Zagreb

Srijeda, 4. studenog 2009., 4 sata ujutro, 40 sati bez tekućine i hrane, a u dvanaest sati započet će treći dan mojeg štrajka glađu za očuvanje obraza nacije. Nažalost pred Hrvatskim Saborom bio sam jedini koji je došao iskazati elementarno ljudsko nezadovoljstvo s ponašanjem vlasti RH. Vaši novinari po nalogu su me uobičajeno zaobišli, a javnost ima sveto pravo znati što čini jedan njen građanin, mogu mirne savjesti reći istaknuti građanin i istinski borac za elementarna ljudska prava svakog građanina bez obzira na njegova različita opredjeljenja u bilo kojem pogledu.

Vi to dobro znate, da sam uvijek bio krajnje nesebičan za one koji su ugroženi. Sada ću reći nešto po prvi puta OTVORENO.

Nadbiskup i kardinal Kuharić prije svoje smrti rekao je jednom svojem dobrom znancu, a taj stanuje na Gornjem gradu i zove se Paško Glasnović, **da sam najplemenitiji čovjek u Hrvatskoj**. Odgovorio sam mu odmah i spontano. Paško ja znam kakav jesam i kakav nisam, ali mi je to drago čuti, jer smo se u dugom nizu godina znali itekako prepirati oko važnih crkvenih i društvenih pitanja. Ako je to na kraju svojeg života rekao čovjek koji je bio stup obrane i vjere hrvatskog naroda, čineći ponekad i krive poteze, što je posve ljudski i normalno, a Vi ga itekako cijenite, kao i sav domoljubni hrvatski narod pa i oni koji ga nisu voljeli, zašto ja nemam pravo na javnost, da ljudi saznaju za moju nesebičnu žrtvu.

Godine 2005. kad sam najavio svoju kandidaturu za Predsjednika RH, i kad me je HTV također zaobilazio, sreo sam tadašnjeg ravnatelja g. Mirka Galića. Oprostite, teško ovo pišem, a i vrti mi se uglavi, jer iscrpljenost uzima svoga maha. Dakle, rekao sam mu. Mirko Vi me dobro znate i znate sva moja zalaganja za svakog čovjeka, pa jeste li svjesni da kad odete na onaj svijet, sve ono materijalno za što se sada zalažete i borite vezano uz Vašu egzistenciju, sve ćete to ostaviti i ništa ne ćete ponijeti sa sobom na onaj svijet, nego samo ono duhovno u sebi.

Nakon tog susreta dobio sam emisiju Otvoreno gđo. Hloverka, iz šibenskog studija koju ste Vi vodili, a u kojoj su sudjelovala gospoda Miroslav Ćiro Blažević i Slaven Letica, također najavljeni kao predsjednički kandidati. U toj emisiji spomenuo sam do kraja izravno Predsjednika Mesića, kada je rekao u vezi tzv. Piranskog zaljeva i sporazuma Račan-Drnovšek sljedeće, čekajući zakašnjelog Predsjednika Kučana u Fažani: "Gle Kučana. On kasni, a ja (Ili mi) mu nudim teritorij." Nakon te emisije uslijedilo je moje nasilno i sadističko ponašanje i hapšenje od naručene policije pred nekoliko stotina građana u Pothodniku na željezničkom kolodvoru u Zagrebu, s ciljem onemogućavanja skupljanja potpisa uz dozvolu za Starčevićev trg.

Sutkinja u Petrinjskoj uz nazočnost mojeg odvjetnika Branimira Tuškana, kad je čula vjerodostojnu priču, kao i svjedoka bivšeg vojnog policajca, sve je otišlo u zaborav. Nakon toga otišao sam u svoj Šibenik i ekipa HTV-a je sve moje viđenje korektno snimila za Dnevnik, ali to na Dnevnik nikada nije došlo. Slobodna Dalmacija je to po novinaru Jošku Čelanu korektno objavila.

Kad sam štrajkao za generala Glavaša, ne ulazeći u pravni proces, da se brani sa slobode, kao i svi ostali naši osumnjičeni i zatvoreni, uključujući i one koji su sudjelovali u agresiji na RH, i tada me je Vaš novinar Zovko u velikom krugu zaobilazio. Štrajkao sam i tada bez tekućine i hrane. Nakon pretraga u bolnici Rebro, rekli su mi da mi preostaje još jedan dan života i upitali me hoće li me spašavati. Odgovorio sam i potpisao odlučno NE!

Božjom providnošću i zalaganjem dobrih ljudi, Sud je donio odluku o puštanju generala Glavaša na slobodu! Vjerojatno sam bio kapljica koja je prelila čašu. Tada su svi mediji o tome učestalo pisali osim HTV-a, dok se danas se svi ponašaju kao HTV.

Jesmo li u diktaturi i policijskoj državi?!

Ravnatelj Sutlić očito ne služi javnosti, ni ovom narodu, a tobože nema utjecaja na uređivačku politiku. Gospođo Hloverka Vi ste bili glavna urednica kad sam na Ovčari štrajkao za pravo građana na referendum prošle godine i tada ste me zaobišli. Ušli smo u NATO bez izražene volje

građana. Sada gubimo teritorij bez građana, a Hrvatski Sabor se čak zalaze i za ulazak u EU bez naroda.

Ovo je doista prava partitokracija i policijska država, jer su me i na dan rasprave ispred Hrvatskog Sabora policajci (pred svjedocima) doslovce maltretirali bez ikakva razloga i prava, kao i saborski čuvari po nalogu, ali uz vidljivu nelagodu.

Jedva pritiskujem ove tipke, a uskoro me čeka mraz i kiša na Kamenitim vratima zajedno s mladim čovjekom koji mi daje potporu, g. Romanom Glasom. Pouzdajem se samo u Majku Božju i dobre ljude. Potporu ne tražim i nikada je nisam tražio, a moj glavni cilj u svim štrajkovima glađu uvijek je bio potaći savjest građana u cilju postizanja svojih prava uz njihovu slobodnu volju.

Moje građansko pravo da javnost zna za ovaj moj čin Vi gđo. Hloverka suzbijate. **Uvijek svima kažem, Bog sve vidi, a to sam i jučer rekao kod Kamenitih vrata i župniku i časnoj sestri, kad su prijetili čak i policijom da me uklone iz tog crkvenog prostora.** Nisu nam ni dali da preko noći u vrećama na podu prespavamo u prostoriji gdje se prodaju svijeće i krunice. Reagirao sam vrlo oštro, pa su se pokunjeno povukli, a **župnik je čak počeo fizički trgati** moj mali plakat, kao i g. Romana.

Tako je bilo i na Ovčari kad su tri vijećnika iz Vukovarskog poglavarstva po nalogu gradonačelnice trgali s mogeg auta citate Stepinca i Kuharića o dostojanstvu nacije, i to izvan spomen obilježja na seoskom putu za oranice.

Ovako pišem otvoreno i iskreno jer ne znam hoću li više biti u mogućnosti. Moja odluka je čvrsta, jer se ne bi upuštao u ovakav čin na štetu sebe i svoje obitelji, kao i svih onih koji poštuju moja zalaganja. **Najveće moje, ne razočaranje već nezadovoljstvo crkvenim klerom, poslušničkim klerom, tamo gdje nije mjesto poslušnosti, svojim tzv. šefovima-biskupima i nadbiskupima. Ti biskupi i nadbiskupi koje nazivamo preuzvišeni, prečasni ili uzorititi, doista uništavaju sadržaj i značenje tih riječi, kao i časna, velečasni.** Čast onima koji slijede te riječi i onima koji još drže Crkvu i njen stvarni sadržaj, časnim i uzoritim.

Hvala Bogu i Majci Božjoj da su mi je dali snage za ovaj osvrt, koji je istinit i vjerodostojan na čast mojeg naroda i RH.

Još samo nekoliko rečenica. Sama činjenica da slovenska vlast i izjava katoličkih biskupa Slovenije bježe po svaku cijenu od Međunarodnog suda za prava mora u Hamburgu i MS pravde u Haag-u, govori o njihovoj podlosti i posezanju za tuđim teritorijem, a o moralnosti i katoličkoj vjeri njenih biskupa da i ne govorimo. Kad bi hrvatska vlast bila doista hrvatska, a ne bi služila tuđinskim interesima, tada bi im zabranila plovidbu ili barem naplaćivala prolaz preko našeg mora. Tada bi bili sretni i s onim što sada imaju i nikada ne bi posezali za tuđim teritorijem.

BOŽE POMOGNI I OPROSTI NAŠOJ VLASTI JER NE ZNA ŠTO ČINI!!!